

INSHRYVINGSPRYS.

Voorop betaeld van vier tot vier maanden.

Voor de stad. fr. 1-30
Voor den buiten. 1-75
Voor 't vreemde. 2-25
Per maand voor de stad alleen. 58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiemen den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz. Prys van een Numm. 10 Cent.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK: DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden: Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvooijen met een * geteekend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . 5-00 8-55** 11-50 2-20 5-7-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-50 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-50 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-50 5-00
Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00 7-40
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-15 4-55* 7-05
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atrecht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-50 2-20 5-7-40**

Landen. 5-00 8-55 11-50 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-50 Aken 7-40*
Glab., Duss., Cref., Ruhrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-10 9-00** 10-20 2-50** 4-20 7**
Van Antwerpen naer Gent. 5-50 8-50** 10-50 2-50** 4-50 7**

GENT, ZATERDAG 20 OCTOBER 1860.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Tusschen de feiten eener arglistige staetkunde te beoordeelen en het grondbeginsel tegen werken waarop die voorgewende feiten gestaeld zyn, ligt er, ons denks eenen geheelen Oceaan. In de gebeurtenissen waer van Itaelje op heden nog het théâtre is, moet men onpartydiglyk en onbesluijerd deze twee hoofdzaken: Het doel en de middelen, zoo verschillig van elkander, van elkaer afzonderen. In het doel dat men voorgeeft, ligt de grootheid van een volk, in de middelen in tegendeel de sluwheid en het bedrog der staetkunde. Als die middelen van het doel triomferen, dan is dit doel slechts een voorwendsel. Nooit kan het einde de middelen verschoonen, want hy die eerlooze middelen gebruikt om tot dit einde te komen, zal tegen dit einde dezelfde middelen gebruiken, als het aen zyne verwachting niet beantwoord. Welk is het doel der Itaeljansche volken? het bondgenootschap, de vryheid als mensch, de eenheid van rassen, onder een gemeenschapelyk stelsel van verbroedering en ouderlingen bystand. Welk zyn de middelen der ingehuldigde staetkunde? De opslorping van allegemeentelyke vryheden, de samentrekking van alle magt en gevolgentlyk, de verlamming der nationale veerkracht, in de handen van een enkel, en door pligten, altyd willekeurig goevernement; Itaelje inlyven by den Piemont in plaats van den Piemont te versmelten in Itaelje, de vryheid ten leuen geven aen een verslaefd parlement, die de algemeene belangen des volks aen partytwisten slagtoffert, de persoon boven de massa stelt, neven en gunstelingen bevoorregten als het algemeene volk verkwynt aen gemis, wierook branden voor de genen, die deszelfs vryheid, en armen exploiteren, en hart tergend voor die het gevoelen, in den naam van het volk, de welstand van een gering getal, door de bedriegelyke woorden van aengroeiende voorspoed en algemeenen welvaart uit te trompetten! Zy dan die in hunne borst de zucht na onafhankelykheid voelen opzwellen en het doel beminnen der echte itaeljanen, moeten de middelen der staetkunde vloeken, om dat zy tegen dit doel registreeks opgaen en de heerszucht van personen boven het algemeene best stellen.

De beoordeeling van het gedrag der genen die, by de gebeurtenissen in Itaelje, de hoofdrollen vervullen kan dus niet als vyandig aen het beginsel van vryheid aenzien worden. Wy verstaen volken vryheid, met den eerbied voor zeden en karakter. Men moet het bekenen, het doel die zy hebben voorgegeven is heerlyk, is grootsch; de middelen die zy gebruiken walgend, schandalig! Nooit heeft men in openbare zaken zoo onbeschaemd met de logen zien rondleuren: Huighehary! Omspeling! Verzaking van woord en eer! Verloochening van gevoel en waarde! Laten wy het op de dakken schreeuwen, Machiavel en Escobard zyn ontroond en Cartouche zou het vry moeilijck hebben om aen te toonen dat hy ooit, in het vak, iets geweest is.

Nogthansen om voor Itaelje gene grootere moeilijckheden voor te bereiden, om de stroomen bloeds niet van her en geweldig te doen vlieten welke moeten nu de wenschen zyn voor de ontknooping van dit ellendig tooneel.

Indien men de terugwerking niet door alle middelen tegenhoudt, door dwang zelve, Itaelje zou terug tot het begin van den stryd keeren en de gruwelen zouden de wereld verbazen. Ons innig verlangen, is dus de veroveringen der omwentelingsmagten door gansch Itaelje te zien verwezentlyken. Van daer aenzien wy den inval der piemontesche troepen in het koningryk Napels, zonder voorafgaende oorlogsverklaringen, en by gevolg eene verraderlyke aanslag zonder eene enkele verschooning, als eene daed van hoogere magt, waer van Victor-Emmanuel niets anders als het werktuig is. Frans II is gevallen dat het zoo blyve, en dat weldra Capoue, Gaëte en al het overige, den val volledigen: De menschheid gebiedt het; de keus is onmogelyk.

De Werkers.

(3de Vervolg).

Het behoort tot ons ontwerp niet al de feiten op te sommen die gedurende de verpletterende jaren van armoede voor de groote massa werkers, den toestand hebben doen spannen. Wy zullen die openbare schreeuwen van verontwaardiging niet aenhalen die de nyveraers den kop saem deelt steken en beraden deelt, de pryzen van verkoop algemeen te verhoogen, om nadien te onderzoeken wat er voor den loon zou kunnen gedaan worden, schoon zy na de verhooging ingekast, van de werkloos hebben gezweven. Wy zullen ook niet gewagen van de beloften van loon-vermeerdering op het tydstip dat het wetsontwerp ter herziening van het douane tarief den slaep kwam belemmeren der Nyverheids-barons, die met gepoeijerde perruiken den ouden versleten weg bewandelde, en in de onmogelykheid van eenige mededinging te ontmoeten, van ingebeelde kapitalen ongeloofelyke profyten inzamelden; wy zullen ook niet verhandelen over die groote en geweldige vleesch exhibitie die er op volgde: die fyn bedachte tentoonstelling der arbeiders, weinig verschildig der wyze gebruikt by het ten toonstellen van wortels en rapen. — Coup-d'œil, die ministers en koning, niet min als het volk zelve, elk op zyne manier, de eenen stil, de anderen luid op hebben doen laghen. Dit kunnen zeer veel onderwerpen daer stellen, van geestryke vaudevillen om het aenzien der persoonadjen te doen uitkomen, die gestrekt en gelint van boven tot onder als schapers honden te paerd rond de kudde over en weder liepen, doch niets kunnende hydra-gen tot ons ontwerp, wy trekken den doek over het geraemte en wy gaen er voorby.

Slechts in 1857, by het stichten der werkmansvereenigingen, ter verdediging van den loon is den toestand in het werk, achter zoo veel voorspoedige jaren van de meesters eenigzins verbeterd. De daghuur van een vyfde verbeterd, zonder voldoende te zyn, kon ten minsten het leven verdraeglyk maken, en altyd in afwachting der toekomst die aen den arbeid eene betere vergelding, in evenredigheid zynen waarde zou opleveren, was het aen den vroeter toegelaten in de eerste noodwendigheden van het leven te voorzien.

Door dezen eersten stap toonden zy, dat alhoewel de eigendom van het werk, gelyk het regt der natuer hun toezeyt, nog niet klaer in hunnen geest zich had uiteen gezet, zy ten minsten verstanden, dat indien de schrabzucht van den nieuwen adel, tegen over dit regt, het werk tot slaef van het kapitaal gemaakt hadt, en dat indien zy er toege-

komen waren, aen menig een te doen gelooven, dat het goed order in de algemeene maetschappy daerop rust, van de vyf zesde gedeelten der bevolking in elkander te drukken door de verarming, zy ten minsten verstanden, herhalen wy, dat een zoo geweldig dwangbeheer van wege het kapitaal, of de bezitters der kapitalen, alleenelyk kon bestaen om dat zy zich niet hadden voorgehouden dat al de vrucht van den persoonelyken arbeid het persoonelyk erfdeel van den mensch is, en dat dit regt hun door den schepper gegeven miskent wordt, by die genen, aen wie de staet het voorregt geeft, zich die vrucht tot een eigendom aen te rekenen en den eenigen wezentlyken eigenaer er van te ontvreemden.

« De echte eigendom » zegt de Potter » is de vrucht der rede, de rede alleen stelt vast van het genen men zich mag toe eigenen; gelyk het werk de natuerlyke eigenschap is van het menschelyk leven, even gelyk de ademhaling noodig is aen de beweging in het leven van het lichaam, de grond die noodig is aen het werk kan niet meer een eigendom zyn als het gedeelte lucht dat wy van nooden hebben om te leven. Wanneer de waarheid zal regeren, in de plaats van de logen zal de grond in gemeenschap komen, om niet anders als door haer in bezit te worden genomen, en door de waarheid te worden bestierd. »

De eigendom van het werk is dus het regt van den werker gesteunt op de rede, die langs den kant is der meerderheid. De logen en het geweld is het wapen der minderheid die de rede poogen te doen buigen, om de vrucht van het werk zich toe te eigenen en de meerderheid zich tot dienaar te maken, ten einde den overvloedigen welstand, uit de overvloedige armoede, voor hen op te vissen.

Hoe klein dan ook de eersten stap is, die het stichten der werkmansmaetschappijen tot het verdedigen van den werkloos, in het gemeenschapelyk leven daer stelt, is hy niet te min gegrond op het geen de rede ons voorhoudt. De rede is dus de vesting waerin wy ons moeten verschanzen om den triomfstoet van het alvermogen des kapitaels te stuiten; zy is het die het werk moet verheerlyken, zyne waarde moet leeren kennen, zyne toekomst aanleeren, en de eerste schup in den grond moet steken, daer waer de grondpalen des tempels moeten geslegen worden, in welker heilichdom het kapitaal, heden tiraen, morgen zich met het werk zal vereenigen, ten einde voor den maetschappelyken mensch in het maetschappelyk leven eenen durzamen staet van zaeken in te huldigen.

De verbetering der instellingen die de maetschappy regelen ligt in de verbetering van den mensch die de maetschappy uitmaakt. Het begrip die al de daden van den mensch regelt, is de geest dier verbetering. Zonder te begrypen waer wy henen willen, en zonder het nut te verstaen van hetgeen wy willen is er geene verbetering in het algemeen leven mogelyk. Wanneer wy goed begrypen tot hoe ver wy alreede op den weg der zedelyke en stoffelyke verbetering zyn gekomen, zullen wy het niet moeilijck hebben als wy willen van te zien waertoe wy komen kunnen; de ondervinding van elken dag zegt ons genoeg wat wy te doen hebben Zy die het profyt vinden by het verkreken van alle menschenregt, en gevolgentlyk de hedendaegsche leerstelselen van eerbied voor de ontrooving, hebben ingehuldigd, zullen niet stiblyven; alle hunne poogingen, zullen zy aenwenden om het grondbeginsel der groote meerderheid van de

rede tegen te kanten, en dedrukking te volherden door geweld en armoede. Welke zyn dus onze pligten! stil houden is achteruit gaan! Indien wy gelooven dat het voldoende is van saem te komen, eene maatschappij te vormen, en voor zoo veel wy geene inbreuk op onzen loon te verdedigen hebben, onzen tyd te verslyten aan onverschillige dingen en beweegloos te wachten tot dat wy de slagen van den vyand op den nek gevoelen, indien wy dit gelooven, zal onze dwaling aen de toekomst eenen doodelyken slag hebben toegebracht en den werker terug werpen in de verslaving van vroegere tyden.

Het vervolg per naest.

Milicie.

Het besluit van de bestendige deputatie, medebrengende dat een loteling vrygesteld is voor weekheid van Konstitutie of lichaams-gestel, is genoegzaam gemotiveerd. (Kassatie 27 juny 1859).

De deputatie, de vrystelling voor een jaer verleende aen eenen loteling, moet uitdrukkelijk byvoegen dat de gebrekkelykheid, waarop de vrystelling gestaeld is, gedurende het jaer niet kan genezen worden: anderszins ware de vrystelling van wettigen grond ontbloot. (Kassatie 23 mei 1859).

De eenige broeder van eenen krankzinnigen is vry. Weinig maekt het, dat die eenige broeder, eene of meer zusters hebbe, of tot geenem onderstand dient van zyne ouders, (13 juny 1859).

De voorziening in Kassatie is vervallen, wanneer dezelve binnen de tien dagen niet is geteekend geworden, aen den genen tegen wien zy gerigt wordt. (Kassatie 9 mei 1859).

In milicie-zaken kan men zich niet in Kassatie voorzien, wanneer men niet bewyst dat men een belang in de zaak heeft (18 july 1859).

Maer, wat wilt gy dan?

Als het nu toch zoo een bitter kleintje is om in eenen zaligen geur te leven by de meestergast van M. Eibe, met simpelyk in zynen winkel het brood te gaen halen en er eenige pinten verkens bier, in uwe maeg te gieten, waarom doet gy dat niet, lastige werklieden? Ofschoon er geen uitsteekbord boven de deur hangt waarop men lezen kan: Hier woont Jan, of Pier of Tjeef, meestergast, broodbakker en herbergier, wat doet dat er aen, is het brood daarom beter? en het duert nu reeds lang genoeg om te weten, dat de meestergast van M. Eibe, zyn brood niet bakt voor de ganzen en zyn bier niet koopt om konynen te vetten; ten anderen als men weet dat men voor iedere pint bier en voor ieder brood eene nota van goed gedrag kan bekomen, zoo wel dat de genen die de meeste pinten opgieten en er maer met het overige brood halen, de treffelykste werklieden zyn van den aerdbol, waarom dan gaet gy by hem niet te winkelen? by hem daer! by de meesterknecht van M. Eibe. Zoo veel te meer dat gy daer brood krygt die somtydt eene once en half min weegt als elders, dat is eene schoone rede genoeg; maer P... is lastig, en nu ziet hy wat profyt er aen is; ter zaak.

Richelieu aanzag het voor eene machien infernael — maer Richelieu kon wel spelwerken doch niet weven, — het

UITSTEL, DE DIEF VAN DEN TYD.

In dien tuin van Kensingtonspaleis, by Londen, door eene stortbui overvallen, zoekt ik eene schuilplaats onder eene der gaenderyen.

Nauwelyks zat ik daer, of de storm brak niet al zyne hevigheid los, en zag ik een ouden man, die had staen vertoeven tot het orkaan hem om de ooren donderde, naer my toekomen, zoo schielijk, als zyne blykbare verlamde beenen, dat maer gedoogen wilden.

Toen hy nader kwam, meende ik te kunnen merken, dat zyn gestel, meer door zwakheid dan door de jaren geleden had. Hy droeg een bruinachtig zwart, kael kleed, dat, naer de maet er van te oordeelen, nooit van der eeuwigheid voor den drager bestemd was, en kleur en stof van zyne broek was moeijelyk te onderkennen.

« Ei, » zegde ik, toen hy naest my op de bank ging zitten en den regen van zyn breedgeranten hoed afschudde, « gy ziet, oude heer, uitstel, is de dief van den tyd! De wolken waerschuwen u voor hetgeen er op handen was, maer gy scheent er geen acht op te geven. »

« Ja, ja, » zeide hy driftig, het spreekwoord heeft wel gelyk. Uitstellen was myn vloek sedert ik in den leiband liep. Het is met my groot geworden, en met myne krachten in sterkte toegenomen. Het is een gebrek, dat my altyd heeft aengekleefd — myn medegezel in voor- en tegenspoed; en ik heb er my op neêrgevelyd, als Samson op den schoot van Dalila, tot het my de haarklokken afgeschoren en my van al myne krachten beroofd had. Het was een tooveraer, doodslager en moordenaar voor my, en toen ik het in 't einde met schrik en afkeer wilde afschudden, was ik geen meester meer van myne eigene daden en van myn eigen huis. Het heeft my omgeven met een hair van zyne bloed-

was een Jacquarts getouw waarop dat P... zynen pèet af-draeidde, en geheel het verschil was dat M. Eibe, hem slechts twee scheuten verlogtte, en eenen schacht verminderde voor 14 numeros grover van inslag. De wyzen van het conseil des prudhommes, zonden zeggen dat het profytig is, de wever, sprak het niet tegen, mits M. Eibe hem de eerste week, zynen loon betaalde, zooals gewoonte, doch de tweede week vondt M. Eibe het goed van hem fr. 1-30 per stuk afnemen, en het was zoo. Op zyne knien vallen, heer onfermt u onzer, en dat uwe wil geschiedde, was niet moeijelyk roepen maer de meestergast viel er tusschen en verzekerde de wever dat in plaats van 15 scheuten er slechts 13 oplagen. Wat zal P... doen in zulken verschrikkelijken toestand! Ons een w van vooruitgang heeft middelen voor alles. Drie stukskens koper aen elkaer, een glazeken op den eenen kant, een gaetje op den anderen, dat men een quart de ponce noemt, in de weverstaal, zou meer beredend zyn, als M. Eibe en zynen meestergast. — P... dan zet dien onuitkoopelyken regter op zy gaetje, loert door het glazeken en wat ziet hy!... 15 scheuten lyk 15 beeren. De meesterknecht heeft gelogen — als zoo een man liegen kan — en daer P... nu gedurende den zomer maer twee pinten bier had gedronken en weinig brood had gehaald, alle zeer goede redenen om te denken dat het met P... zoo plus niet was, heeft men er al gauw me gedaen gemaekt. Men heeft hem zyn livret gegeven.

Wy raden nu, de wevers, die by den heer Eibe in 't geval zyn van te zeggen: « Wiens brood ik eet, wiens woord ik spreek » als zy niet willen dat de meester 13 scheuten ziet in plaats van 15, van niet te doen gelyk P... die zich durft verstouten van elders om brood te gaen, om dat het somtyds een once en half meer weegt en in plaats van alle weken, in de casine van den meestergast, eenige respectieve pinten in den daerm te gieten, zyn weekgeld, naer het huishouden durft dragen even lyk een man van herte, lyk een braef en eerlyk werker het doen moet.

Fransche Sukkel.

De dagbladen, die met toelating van het fransch goevernement, sedert eenigen tyd de inlyving van België by Vrankryk preken, spreken van ons land en van ons allen Belgen, met een weinig min omzien, als van het lappenland en laplanders al met eenen. Het is al dat die goede lieden weten dat wy bestaan en dat ergens een plekje grond is alwaer wy woenen. De Belgen, zeggen zy, maken geene natie uit, het is een los en armzalig volksken, zonder eige tael, zonder eige karakter, met een woord zonder eige noch echte persoonelykheid, zoo gezeid dat wy niets zyn door ons eige zelve. België is een belachelijk spelleke met zyn geschreeuw van vryheid en zyne pretentie van onafhankelyk, het is immers fransch, het leeft door Vrankryk en van deszelfs adem. Zyne wetten, zyn fransche wetten, of eenen contrefaçon der fransche wetten; zyne boeken, maer het heeft geene boeken, als al wat contrefaçon van fransche boeken. Van al dat België, België is, heeft België nog geen enkele prulle van eene dwaes vaudeville kunnen vervaerdigen, want natuerlyk, geene tael geene letterkunde, is het waer of niet? Waer zyn zyne poëten, Mynheer Hymans uitgezonderd?? waer zyn zyne schry-

verwanten, om myne zwakheid te voeden en my te vergezellen tot aen het graf; zoodat, wanneer ik my uit de omhelzing van den eene losrukke, het alleen was, om door den andere te worden opgevangen. Gy zyt jong, mynheer, en my vreemd, maer de gevolgen van die eeuwige zucht tot uistellen voor my, en myne geschiedenis — de historie van een armen lammen schoenmaker — indien gy geduld hebt om toe te luisteren, kan misschien een baek voor u zyn op tuwen volgenden levensweg. »

Toen ik hem verzekerd had, dat hy op myne oplettendheid rekenen konde, ging hy dus voort: « Ik werd geboren zonder fortuin, zoo als er velen zyn. Toen ik omtrent vyf jaren oud was, werd ik naer eene naburige school gezonden, en het uistel ging met my mede. Daer ik een tamelyk goed geheugen had, was ik niet achtelyker dan myne schoolmakers, maer de les, die zy den avond te voren hadden geleerd, zag ik zelden in voor den volgenden morgen, en myne plaats op de bank was dan ook altyd het laatste van allen bezet. Myne lessen werden met eenige vlugtige blikken aen het geheugen toevertrouwd en met eene stotterende snelheid opgezegd, die het den meester niet zelden onmolyk maekte myn gebabbel te volgen. Doch hetgeen zooschielyk geleerd was, werd ook even spoedig vergeten. Het waren bloot oppervlakkige indrukken, die door de volgende weer werden uitgewischt en, ofschoon iker tamelyk goed onderwys had genoten, verliet ik deschooldus ookmaer weinig wyzer, dan toen ik er opkwam. »

« Myne ouders — gezegend zy hun aendenken, » — hier scheen de oude zeer gevoelig te worden en een traen van kinderlyke erkentelykheid glinsterde in zyne oogen; het zette eene zekere waardigheid by aen het verhael van zyne zwakheid, en boezemde my als zoodanig eenig gevoel van eerbied in, — « myne ouders, » vervolgde hy, « prikkelde de eierzucht niet hunne wenschen strekten zich niet verder uit dan dat zy in my eens een eerlyk ambachtsman in de maetschappij mogten zien. Overeenkomstig hun verlangen, werd ik by een schoen-

vers van historie, zyn artisten, zyn geleerden in kunst en wetenschap, zyne regtsgeleerden? Neen, België is niets, op zyn eige, zyne zeden zyn fransch, zyn tael is fransch, zyn goevernement is fransch, uitgezonderd Rogier en Chazal die orangisten worden, het is contrefaçon overal... En Leopold, de koning, wat is Leopold, de koning, of koning Leopold, wat is hy, niets in zyn eige, het is de schildwacht, de grognard van de heilige alliance, die den eersten keizer, de grooten Napoleon, verradelyk hebben omgebracht. Maer Vrankryk, dat is te zeggen Napoleon III, heeft nog niet gedaen aen het groote werk der toekomst, en men gaet nog veel dingen zien; want Vrankryk zal niet stil blyven, alvorens Waterloo, fransch zal herworden zyn; de nederlaeg moet worden uitgewassen, de neerlandsche leeuw moet verdwynen, en den held van Solferino, moet den franschen arend op de pleinen van Waterloo terug brengen. Overigens zyn zy zeker dat zy ons geen grooter plezier kunnen doen als ons te annexeren, de inlyving zal voor al wat Belg is eene gelukkigen dag zyn, zy is de wensch van al de inlanders, zy willen beschaeft worden ten allen pryzen, en er gaet zich maer een verschil opdoen, dat is dit van te weten, waardoor, en waerom, Nizza en Savojien voor ons is gegaen, enz., enz., want gy weet wel, dat er aen den franschen sukkel noch begin noch einde is.

De *Opinion Nationale*, van Parys, over het uitgevonden traktaat van Engeland met België sprekende, op eene wyze, die de schouders doet ophalen, spreekt ook in zyn artikel over de voortgang der vestingwerken van Antwerpen, en zegt onder anderen: Dat deze werken slecht vooruit gaen, om dat men aen de werklieden den voldoende salaris niet betaalt, en dat zy gaen arbeiden naer Ryssel alwaer de loon schier dubbel is. De *Stad Gent*, die gelyk wy van al den franschen babel de gal geroerd hebben, zet al zyne humoeuristieke luchttypen om met het journal van Parys den spot te dryven. De *Opinion* verdient wel zulk een geweldige lagher op den nek te krygen en wy juichen de *Stad Gent* hier om van harte toe. Nogthans voor wat de salaris betreft der werklieden, wy hadden wel gewild dat de *Stad Gent* het zou erkent hebben, dat de loon aen de vestingwerken van Antwerpen, armzalig is, en dat de werklieden uit dien hoofden gedeeltelyk hun werk verlaten hebben. De *Gazette van Gent*, die zoo zeer voor het voedsel van de ziel zorgt, zou zy het in het hert zoo ongemaklyk vinden, dat de werkmans iets beter voor het voedsel van het lichaam zorge, en voor zynen arbeid, niet alleen de koude antwerpsche lucht heeft in te ademen; maer de *Stad Gent*, laet dit zoo, zy moet het maer weten, de *Stad Gent*. Voor ons, wy zouden zeggen als er nu zooveel schoone milloentjens, in yzeren steen gaen veranderd worden, wat zou het er aen geven, van er liever nog iet by te knappen, en den werkmans te betalen gelyk het behoort, Monsieur Chazal? zouden wy zeggen.

Gent, 20 October.

BERIGT.

Op de aanvraag der geabonneerde beginnen wy, aen het afkondigen van eenige nuttige feuilletons. Deze: de *Dief*

maker als leerling besteld. Ja, mynheer, ik was, ik ben schoenmaker, en ben bloot tot myn vloek — myn eigen verderf! — een sieraad van myn beroep geweest. Ik heb van den voet eener prinses de maet genomen, mynheer; ik heb muilen voor hare majesteit gemaekt! Hier kreeg zyne tong nieuwe kracht door de gedachte aen zyn eigen gewigt. « Ja, mynheer, ik heb muilen gemaekt voor hare majesteit — en toch ben ik nu een ongelukkig, elleendig, bedorven man. Maer om verder te gaen met myne geschiedenis. Het eerste jaer van mynen leertyd werd ik als loopjongen gebruikt; en als zoodanig heb ik menig onaangename boodschap moeten doen — soms om geld op te halen, nog meerder om dat te leenen. Nu ben ik daerenboven een vreesachtig mensch, zoo als ik zegde schroomvalligheid is ook al een der plaegduivels, die tot den nasleep van het uistellen behooren. Als men my om geld uitzond, ging ik van huis tot huis — zag in ieder venster — liep er voor heen en weer — legde de hand aen den klopper — trok haer weer terug — drentelde nog wat om — stond besluiteloos en overlegde by my zelve — besloot vervolgens, om het tot den volgenden dag uittestellen, en keerde eindelyk naer myn meester terug, wel niet met een regtstreeksche leugen, maer toch met een draei, en ziedaer nog een van de booze gevolgen, die de zucht tot uistellen voor my had. »

« In het derde jaer van mynen dienst kreeg ik vermaak in het lezen; ik ging voor een vlug werkmans door, en, daer ik niet op geld gezet was, buiten hetgeen ik tot vervulling myner noodzakelyke behoeften noodig had, gaf ik my geheel aen myne nieuwe neiging over. Wy hadden ieder wekelyks eene bepaalde taek af te leveren. Daer ik wist, dat ik myn werk in de helft van den tyd kon afdoen, en geheel de slaef van myne noodlottige neiging tot uistellen was geworden, deed ik zelden iets voor donderdag; en de overige dagen moest ik my dan spoeden, wat ik kon, om nog gedaen te krygen. Op zekeren tyd had ik te veel op myne bekwaamheid gerekend — myne taek werd niet afgedaen en ik

van den Tyd, die wy opnemen in de afkondiging van den vroegeren Broedermin, schynt ons voor de werkende stande van zulke hooge zedelyke waarde, die les die zy inhoudt is voor vele lieden uit de lagere standen een zoo tastbare waarheid, dat wy ons gelukkig achten, dit stuk onder de hand te hebben, en aen degenen, die met de ziekte van uitstellen besmet zyn, den spiegel van dit roerende voorbeeldte kunnen voorhangen op dat zy den put mogen zien alvorens er in te vallen.

Overigens verzoeken wy, degenen die aen het *Werk-Verbond*, eenige Novellen in feuilleton, tot nut en onderwys der lagere standen konnende dienen, begeren toe te sturen, niet te langdradig te zyn. De werker, kan zyne gedachte by langdurige en ingewikkelde taferelen niet genoeg saemtrekken om de ontkenning van het stuk met gemak na te gaen. hy verliest zich algaauw in de verschillende situaties, en de ezing wordt vervelend; hy blyft er af.

Wy bidden dus de voorplanters der rede die het voor eenen pligt aanzien iets by te dragen tot de menschwoording, der verdrukte standen, het gene zy ons willen laten toekomen, kortbondig te maken en is het in het vlaemsch niet wy zullen het vertalen.

Zoo wy met zekerheid vernemen, is er alhier op 19 dezer nog al een smertelyk ongeluk gebeurd, buiten de Brugsche-poort, het bovendeck van het beurtschip van Somerghem, hetwelk met potaters en andere koopwaren te zwaer bevracht was, is dezen voormiddag schielijk ingestort, men spreekt van doodde en gekwetste!

Dezer week is er in de fabriek van M. De Hemptinne, in de Molenaerstraat, een groot ongeluk voorgevallen. Een werkljongen van 17 jaren is geheel zynen eenen arm afgedraeid en heeft zynen anderen arm in 't vallen op twee plaatsen gebroken. Men heeft hem in eenen deerniswaardigen staat naer het hospitaal gedragen.

Men schryft uit Geeraardsbergen :

« Een landbouwer van Galmaerde had deze week een jong peerd gekocht, het in eene kar gespannen en zyn oudsten zoon er mede naer het veld gezonden. In het terugkeeren, kreeg het eenige grillen, zette het op een loopen, dat de jongen in de onmogelykheid was het in te houden, voorover van de kar stortte en een der wielen hem over het hoofd reed; hy bleef dood ter plaats.

» Nauwelyks was men met het lyk van den ongelukkigen te huis, of zyn tienjarig broertje werd ook dood binnen gebracht; deze was verdronken in den mestput. De wanhoop der ongelukkige ouders laet zich niet beschryven. »

Telegrafische Berigten.

Marseille, woensdag.

Volgens tydingen uit Napels van den 9, heeft de predictator, na de weigering van Mazzini van te vertrekken, de klubs en politieke vergaderingen verboden, aen Louis Blanc (?) verboden nationale werkhuizen te openen en M. Dogola, kommandant der nationale wacht, zyn ontslag gegeven.

Het diplomatiek korps heeft geprotesteerd tegen het dekreet

moest het verzuimde later inhalen. Dit werd van week tot week moeilijker voor my, tot dat ik zoo tot over de ooren in de drukte zat, dat ik er tot aen het einde van myn leertyd mede te worstelen had. Dat was alweder een der gevolgen van myn vloek. »

Hier wendde hy zich tot my met eenen ernstigen blik en zegde: « Zie toe, jongman, welk vertrouwen gy op uwe krachten en talenten stelt; want, hoe edel het ook moge zyn die te gebruiken, zorg, dat het in 't open veld geschiede, voor dat gy in eene engte gebragt zyt, waer uue kleederen niet te doornen en haken der heggen in aenraking konden komen.

» Tot myn ongeluk werd ik verliefd — ja, tot myn ongeluk — want zoodra zag ik het jonge meisje niet, of ik was een verloren man, of een nieuw mensch, of wat gy maer wilt. Hoe dikwyls ik my vroeger ook als een zot had aengesteld, geloof ik toch, dat ik my nooit zoo volslagen slecht gedroeg als by die gelegenheid. Zy was een schoon meisje — een ware engel — van zoo by de vyf voet dry duim, en van myne jaren. De hemel weet, hoe ik ooit het hert gehad heb, haer myne liefdesverklaring te doen; ik stelde het van dag tot dag, van week tot week uit, terwyl ik telkens eene nieuwe aanspraak gered maakte tegen den tyd, dat ik haer weer zou ontmoeten, en wel dry of vier medevryers my voorgingen. Eindelyk sprak ik en nooit werd er lompere liefdesverklaring afgelegd. Ik rammelde het in dry woorden uit, zag voor my neer en dan weer haer aen met een erbarmlyk gezicht. Zy nam deze aanspraak zoo driftig op, als een schoon meisje doen kan. Doch het zou nutteloos zyn, u eene beschryving te geven van onze vryery — het was het eenigste gelukkig tydperk van myn leven, en ieder dag die er op volgde, was ellende. Ten laatste begonnen wy toch ook aen trouwen te denken en de noodlottige dag van het einde van myn geluk werd bepaeld. Ik was nog jong, en myne liefde bezat al het vuur van eenen eersten hertstogt. Zy hield niet alleen geheel myn hert, maer al myne gedachten bezig; ik kon niets anders denken — van niets anders spreken — en, wat het ergste

waerby aen de moeder van Milano een pensioen vergund wordt.

Garibaldi heeft Messina en Gaëta in bloecus verklaerd. De fransche admiraal Le Tinan heeft den maetregel niet erkend. De fransche stoomboot *Procos* is gekaapt.

Turyn, donderdag.

Tydingen uit Peruzzia van den 13 melden, dat het pausyk gouvernement een groot getal beambten heeft afgesteld; de uitwyking vermeerderd.

De kommissaris-generaal neemt alle noodige maetregelen, om de uitwykelingen ter hulp te komen.

Marseille, dynsdag.

Wy ontvangen de post van Napels van den 13.

Den 12 had de nationale wacht, ten gevolge der afstreding van M. Pallavicino en van de ministers, eenige bemerkingen aen Garibaldi gedaan.

Verwittigd dat er wanorders dreigend waren, heeft de dictator bevel gegeven te schieten op al degenen, die: *Leve de republiek!* riepen.

De patrouiljen zyn onthaeld met het geroep van: « *A bas Mazzini! A bas Crispi!* »

De dictator heeft in eene proklamatie de aenkomst van Victor-Emanuel aengekondigd.

» Begroeten wy, zegt hy, den afgezant van de Voorzienigheid. Geene tweedragt meer! Dat het een geworden Italie » en de ridderlyke koning de eeuwige zinnebeelden van de » wedergeboorte zyn. »

Eene kies-circulaire, in denzelfden zin opgesteld, is aen de gouverneurs gezonden.

Eene depeche uit Sicilie zegt, dat het dekreet, waerby de stemming op den 21 vastgesteld werd, overal met feestviering onthaeld is en dat het leger de belastingen doet inkomen.

De *Daily News* bevat de volgende depeche uit Venetie, gedagteekend 13 oktober :

» Dry nieuwe fortén, met groefkanons gewapend, zyn tusschen Lido en Malamacco voltooid, ten einde den toegang tot de have byna onmogelyk te maken.

» Het gansche venetiaansch grondgebied is in gemeenschap gesteld door een stelsel van mynen, welke besteld zyn om door middel eener elektrieke battery, elk ontschepingskorps in de lucht te doen springen. »

Londen woensdag.

Men meldt uit goede bron, dat de gezant van Rusland uit Turyn terug geroepen is, ten zelfden tyde heeft de piemontesche gezant te St-Petersburg zyn paspoort gekregen.

Turyn, woensdag.

De tyding, dat Rusland zynen gezant heeft terug geroepen, is onnauwkeurig; Pruisen heeft alleen bemerkingen gedaan.

Uit Napels meldt men, dat het koninglyk leger aengerand heeft maer terug is geslagen.

Victor-Emanuel is te Chreti.

Munchen, den 16 oktober.

Protestatie te Turyn.

Eene depeche uit Turyn, gister ann de *Muncher Zeitung* gezonden, meldt dat het piemontesche ministerie zich in groote verlegenheid bevindt. De gezanten van Pruisen en

was, ook niets anders doen: zy benam my allen lust tot werken en deed myne aangeboren vadzigheid nog toenemen. De dag brak eindelyk aen — het was een bitter stormachtige dag; de plegtigheid werd voltrokken; en de witte broodsweken schenen als een schaduw voorby te vliegen.

» Omstreeks twaelf maanden na ons huwelyk zegende de hemel onze liefde (zooals de schryvers zeggen) met een' zoon en erfgenaem, lag my daer op de lippen. Rampzalig erfgoed! erfgenaem van zyn moeders trekken, het slagtoffer van zyn vaders zwakteheid! » De toon, waerop de oude man dit zegde, trof my diep. De angst, een knagend geweten, naberoow, alles was daerin uitgedrukt. Over zyn ingevallen wang biggelde een traen, dien hy met zyne druipende mouw wegwischte. « Ik ben een zwakke oude zot, » zegde hy terwyl hy poogde te grimlachen. « Maer myn jongen, myn lieve Willem! — Ik zal hem nooit, — neen, nooit misschien zal ik hem wederzien! » Hier vulden zyne oogen zich op nieuw met tranen, en had de natuer my dit genot niet ontzegd, ik zou ook geweend hebben, om hem gezelschap te houden. Na een poos begon hy weer :

» Toen myn kind geboren was, moest het gedoopt worden. Ik kan niet zeggen, dat ik iets bepaelds tegen de in ons land gevestigde kerk had; maer behoorde toch tot geen genootschap, daer ik van jaer tot jaer uitgesteld had, onderwys te nemen en myne belydenis te doen, tot dat ik my dat wegens myne jaren eindelyk schaemde. Myne vrouw behoorde tot de kwakers; maer van die gemeente had ik, ofschoon ik van hare leerstellingen weinig wist, een afkeer. Het kind bleef dus vooreerst ongedoopt. Het heeft nog geen naem, zegden domme bemoeiallen, die dachten, dat de doop alleen maer dient om den wensch een naem te geven. Dat was eene bron van veel onaangenaemheid voor myne vrouw, en gaf nu en dan aanleiding tot huiselyk ongenoeg. Ook by de bureu verwekte het opspraak; zy begonnen my voor Turk, een ongeloofige en een heiden te schelden, en dit ging eindelyk

Rusland hebben volstrekt geprotesteerd tegen de inrukking der Piemontezers in 't Koningryk Napels, en verklaerd dat in geval er van deze protestatie geene rekkening werd gehouden, de minister-gezant van Rusland zyn reispassen zou vragen.

Koude voeten.

Koude voeten zyn een kenteeken van een gebrekkigen bloedsomloop, of van een ziekelyk gestel. Niemand is volmaekt gezond, wiens voeten doorgaens koud zyn. Slechts dan wanneer het bloed gelykelyk verdeeld is in elk lichaamsdeel, is het geheele lichaam gezond. Wanneer er in het een of ander deel minder bloed aanwezig is dan door de natuerlyke gesteldheid van het menschelyk lichaam vereischt wordt dan bestaat er koude, en dat niet alleen, doch alsdan moet er tevens in een ander lichaamsdeel meer bloed zyn dan natuerlyk is, en dan bestaat er kooris, dat is eene onnatuerlyke hitte of drukking. Heeft men koude voeten, dan verzamelt zich het bloed, dat daer ontbreekt, in eenig andere gedeelte van het lichaam, dat juist het zwakste is en te minder by magte den naderenden vyand weerstand te bieden. Vandaer dat, wanneer de longen het zwakste zyn, het overblyvende bloed zich daer ophoudt en bloedspuwingen veroorzaekt.

By geestelyken en anderen, die lang in het publiek moeten spreken, wordt de keel dikwyls het zwak deel: by dezulken veroorzaken koude voeten zekere heescheid of eene pynlyke gewaarwoording in de keel. By anderen daerentegen, wier ingewanden zwak zyn, doen onmatigheid in eten of drinken of ook wel door het gebruik van geestryke dranken, veroorzaken koude voeten verschillende soorten van ongemakken, voornamelyk diarree of dysenterie, en zoo zouden wy alle lichaamsdeelen kunnen beschouwen; doch voor het tegenwoordige is dit voldoende om ons beweren te staven. Zy die last hebben van koude voeten, nemen dus het volgende in acht: zoodra gy des morgens opstaat, steekt gy uwe voeten terstond in een' kom of kuip met koud water, dat echter niet verder reikt dan tot aen de enkels: badt ze daerin ongeveer een halve minuut des winters, en des zomers twee minuten: wryft ze ter dege met de handen of tegen elkander, droogt ze af, en houdt ze, als het koud weder is, voor het vuur tot dat ze volkomen droog zyn, en trek dan eerst uwe kousen aen.

By het naer bed gaen moet gy de kousen uittrekken en uwe voeten tien a vyftien minuten voor het vuur houden. Zorg ook wel nooit uit bed te stappen met de naekte voeten op een vloer zonder tapyt. Deze gewoonte is voor velen de oorzaak eener langdurige ziekte geweest. Draeg wollen, katoenen of zyden kousen, naemate uwe voeten er zich het best by bevinden, en laet u niet door de ondervinding van anderen leiden, want verschillende personen hebben ook verschillende behoeften, zoo dat het geen goed is voor iemand, die gewoonlyk koude; vochtige voeten heeft, niet tevens goed zyn kan voor iemand, wiens voeten doorgaens warm en droog zyn. Denk maer eens aen den ezel in de fabel, die met eenen zak zout beladen, by het overzwemmen eener rivier zynen last aanmerkelyk verligt gevoelde, en zynen medegezel, die echter met eenen zak wol beladen was, den raad gaf insgelyks zoo te doen, waerop deze in het was-

zoover, dat myne kostwinning er onder leed en ik omstreeks vyf jaren na myn trouwen genoodzaekt was, met myn huisgezin naer Londen op te breken.

» Het was op dit tydstip al bitter slecht met onze zaken gesteld. Na onze kleinen inboedel verkoelt en eenige schulden, die wy onvermydelyk hadden moeten maken, betaeld te hebben, hielden wy by het opmaken der balans noggeenvyf-en-twintig gulden over; en hiervoormoesten myne vrouw, myn kind en ik een reis doen van by de honderd uren. Ik zal my by die reis niet ophouden; wy legden ze in twintig dagen te voet af; en hoazuinig wy alles overlegden, had ik by onze aenkomst in de hoofstad toch nog maer vyf of zes guldens in myn zak. Het was winterdag en byna donker, toen wy de Sint-Jansstraat doorkwamen. Ik was verkleund, myne vrouw dood af, en ons arm kind blaauw en half styf van koude. Wy traden digt by Smithfield een bierhuis binnen, waer twee pinten porter met een stuk brood en kaes ons eenigermite verfrischten. Dat drukte gevoel van slagters, kruijers en zakkendragers was voor my iets nieuws. Myn kind was bang, myne vrouw moedeloos, en ik, als gapend toeschouwer, vergat myn eigen toestand. Myn jongen trok my by den rok en zegde: « Kom vader! » — myne vrouw stiet my met den elleboog aen en herinnerde my, dat het tyd was, om eene herberg op te zoeken; maer myn ond antwoord: « Wacht een weinig! » was het negen-en-negentig malen herhaeld bescheid. De kastelein kwam herhaelde malen wat klappen, om te zien of onze kan nog niet ledig was; maer toen de nachtwacht « de klok heeft elf » riep nam hy my die eindelyk voor den neus weg en verzocht ons te vertrekken. Nu stond ik op en, nog een overblyfsel van trotscheid in myne beurs voelende, zwoer ik, nooit weer een voet over zyn dorpel te zullen zetten, al bleef ik ook honderd jaer in Londen woenen.

(Vervolg nadien)

ter sprong en het water door de wol terstond verzwolgen werd, zoodat het gewigt verscheidene malen zwaarder werd en ten laatste den ongelukkigen ezel deed drinken en verdrinken.

Electric Proce.

Er is een schoon en zonderling proces, voor een der geregshoven van Engeland gaende, tusschen eene schoone iersche weduwe, lady Crown, woonachtig in Rusland en een jongen engelsche officier, in de Indiën. Toen de twee lievelingen zich te Londen van elkander scheidden, deze om met hare moeder naar St.-Petersburg te vertrekken, de andere naar de Indiën, kwamen zy over een dat lady Crown hem alle dagen, door middel van den telegraaf, haer nieuws zou laten toekomen, zonder dat hy er zou op antwoorden omdat het opzigt, der moeder van de weduwe, al te streng was. Een vriend van Londen maakte, aen den jongen officier, de nieuwstydingen die hem uit Rusland van lady kwamen, in d'Indiën over, en dit gebeurde alle dagen. De liefde van de iersche dame moest geweldig zyn en de officier, overschoon, dat kan men denken; en, het was ook zoo, en zoo schoon moest hy wezen, dat hy, bemint en aenbede door een fransche dame te Madras geëindigd heeft met deze te trouwen.

De kwaadheid der iersche weduwe, toen zy de trouwloosheid van den jongen officier te weten kwam, is zoo groot geweest dat zy heden aen de engelsche regtbank tegen den bedrieger eene vergoeding van schade en intrest vraegt, die niet min belooft als tot de som van 625 duizend franks — 25 duizende ponden sterlings. — Zou nu iemand raden tot welke vergoeding die fabelachtige som moet dienen? Is het om de moeder te bevredigen, van wie de puriteinsche strengheid is gespeeld geworden? In het geheel niet, de vrouw was alreeds dood. Is het om haer te vertroosten en haer te vergelden van het verlies van haren ondankbaren minnaer, en het spyt van openbarlyk verlaten te wezen? Ook niet, hare liefde betrekkingen waren geheim gebleven. De vraag die zy aen het geregshof doet, is alleenlyk om hare verschootene gelden terug in te kassen, die zy aen de telegrafieke bureelen betaeld had voor het zenden van al de kriegelingen van haer hert, zoo als de twee lievelingen waren afgesproken. Zy beweerd dat ieder woord van St.-Petersburg, door de uitvinding van Morse, overgemaakt naar Londen, om door Rusland, Duitsland, België, Frankryk en over de zee arm in Engeland te komen, 2-40 fr. gekost heeft. Dat is nagezien en juist gevonden. Er blyft dus te onderzoeken hoe veel woorden dit getrouwig iersch hertje, aen haren ondankbaren minnaer heeft toegezonden.

Men heeft dit berekend op de volgende inhoud der brieven. Men herkend dat het woord liefde — dat 2-50 fr. kost — gedurende de twee jaren 25 duizend maal aen den ontrouwen officier is overgebracht, beloopende tot eene som van 50 duizend franks. Het woord *getrouwigheid* 4 duizend keeren; het woord, *dear* — *beminden*, in telegrafieke taal: *zeer beminden*, 6 duizend maal; eindelyk optellende wat de woorden van *altijd*, *geluk*, *vriend*, *myn ziel*, *myn leven*, *myn hoop*, *O! tranen*, *myn ster*, *myn hemel*, *zoeten avondstond*, *zielgenot*, *aen u John!* voor eeuwig, *vergeet my niet*, *tot in het graf*, enz., men komt inderdaed tot het goude cyfer van 625 duizend franks verteerd aen hare liefde berigten op den tyd van twee jaren; en den ondankbare officier weigerd te betalen, van daer het proces.

Hy wilt niet betalen, ten eerste om dat hy beweerd, dat zy niet overeen waren gekomen, dat Lady Craown, zoo geweldig veel electricie stof zou gebrunkt hebben, om hem, in indien alle de slagen van haer onrustig hart te doen gevoelen en ten tweede, zegt John, om dat in grondbeginsel de man die bemind is, niet verplicht is de liefde te betalen waervan het hart eener vrouw overloopt.

Dit is het kurieus elektriek proces, waarvan de liefde en het regt, met hoop de uitkomst afwachten.

De engelsche bladen maken melding van een gesticht te Londen geopent voor de verlorene honden. Is dit eene daed van gevoel voor die uitmuntende natie alwaer men zyne vrouw en zyne kinderen kan verkoopen, zonder dat John Bull, er zynen neus in steekt, wy kunnen er niet op antwoorden, doch zeer waarschynelyk zal het eene speculatie van nieuwen trant zyn. Hoe vele lady's en mylady's zouden niet eenige ponden sterlings geven, konden zy maer hun Epagneulken of ander dergelyk beestje terug krygen. Zoo zullen er menige lieve diertjes door de doksmannen en anderen voor vier a vyf pens worden ingebracht en aen de frule van lord Aberdeen of lord Bierbuik of lord Vleeschkop aen ronde goudstukken uitgeleverd worden. De nyverheid zal misschien niet misplaatst zyn in dit land van drie statien alwaer men aen een bedokken materialismus, in alles, eenen zedelyken schyn weet te geven. Nu, nu, zy moeten het maer weten, and God, give spaniels, metis and dogs!...

Het Journal van Cherbourg, schat een lineschip van 1ste klas in de volgende bewoording:

Een oorlogschip van eersten rang, kan gewapend worden, van 110 kanonen tot 130; gemeenlyk draegt het er van 118 tot 120. Een schip in dien toestand is een geheele wereld, om zoo te zeggen, ook kost het eene geweldige groote som, byna ongeloofelyk, vooral in onze dagen, dat alle oorlogschepen van eenige aengelegentheid, voorzien zyn van stoomkracht.

Ziet hier kortbondig de opgave der gelden om deze reusachtig en vlottende citadel op te bouwen:

Hout van alle soort	fr. 555,000
Verscheidene metalen	250,000
Werken kimp	100,000
Vette en harsachtige stof	25,000
Ankers, ketengen en touwen	99,000
Last en yzer	55,000
Waterkassen	80,000
Kanonen en wapenen	110,000
Poer en lood	85,000
Verscheidene stoffen niet genoemd	200,000
Verscheidene voorwerpen van wapening	290,000
Stoom, tuig en toebehoorten	1,000,000
Van handwerk	300,000

Te samen fr. 3,135,000

Het oorlogs zee getuig van Engeland bedraegt zoo iets van 800 millioenen, omtrent zoo veel als gheel Europa te samen; en wees gerust gy die niet begeert dat Frankryk er zich eens tegen aen vryve, als er een anneken in zit, ik wil zeggen een van die vlotende bolwerken, die voor den dienst geen vertrouwen inboezemen, waarmede men niets kan verrigten voor de brietsche grootheid, België zal hun die wel kwytspelen, de groote Britsch Queen, moet niet het begin en het einde zyn.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van 11 tot 17 October 1860.

Julianus Geens, 22 j., lampmaker, Hemelrykstr., met Marie Vergult, 17 j., z. b., S. Salvatorstr. — Adolf Levaux, 19 j., schrynwerker, Predikheerenlei, met Ida Verhaeghe, 55 j., dienstmeid, Sloopstr. — Edmond Houbon, 22 j., z. b., Ryssel, met Nathalie Van Crombrugge, 20 j., z. b., Kouter. — Jan De Cook, 56 j., metser, lange Bogaertst., met Joanna Brandes, 52 j., z. b., id. — Désiré De Wulf, 25 j., metser, Meulestede, met Melanie Waelput, 29 j., naeister, id. — Karel Desiron, 22 j., machinist, Oud Kasteel, met Rosalie Villette, 22 j., kleermaakster, id. — Pieter Vanderplaetsen, 45 j., brouwersgast, Drongen, met Pauline Rogiers, 55 j., keukenmeid, Onderbergen. — Ivo Bastioen, 20 j., wever, Chartreuzestr., met Clemence De Boevere, 25 j., bobynster, id. — Alexander Job, 44 j., katoendrukker, Berouw, met Adelaide Suy, 54 j., strykster, Groot-Meerhem. — Martin Maerem, 25 j., metser, Sloopstr., met Maria Meersebaert, 21 j., dienstm., Oudburg. — Francisca Renan, 57 j., koetsier, Theresianenstr., met Stephanie Brossé, 50 j., dienstm., Kamstr. — Jan Smolders, 49 j., herbergier, Modenaestegge, met Katharina Verheyden, 65 j., z. b., id. — Francisca De Meyer, 20 j., mekaniekmaker, Stukske, met Sylvie Damman, 22 j., z. b., Grysberg. — Ivo Van Autryve, 56 j., pasteib., te Huysse, met Rosalie De Waele, 56 j., keukenm., Langemunt. — Karel Govaert, 55 j., fab., Bellevuestr., met Sidonie Blommaert, 25 j., kleerm., id. — Désiré Walraeve, 50 j., kuiper, Goudst., met Coletta van Acker, 47 j., werkv., idem.

Geboorten van den 11 tot den 19 October.

Mannelyk geslacht . . . 57) Totaal 84
Vrouwelyk geslacht . . . 47)

Sterfgevallen van den 12 tot den 18 October.

Jacobus Craye, 63 j., fab., Prinsenhof. — Eugénie Arnoult, 52 j., wed. Denault, Kouterst. — Franse Herrewyn, 68 j., dag., Kalvarieberg. — Macharius Marem, 65 j., z. b., Sasscheep. — Isabella De Clercq, 57 j., hnisv. Depauw, Vrouwestr. — Angelina Seghers, 35 j., wed. Cluckers, St-Lievenstr. — Isabella Van Damme, 56 j., h. Vanpoucke, kl. Meirhem. — Maria Hikaert, 54 j., wed. Morant, Voetweg. — Livina De Meyer, 18 j., z. b., Sasscheep. — Maria Vanschorisse, 59 j., h. Mouton, Bestormstr. — Jacqueline De Gelder, 85 j., wed. Van Nieuwenhove, St-Antoniussk. — Adolf Dewever, 57 j., z. b., Wellinckstr. — Rosalia Van Laere, 59 j., h. Branguart, Cataloguestr. — Lodewyk Heddebaut, 77 j., z. b., Sloopstr. — Cornelia Dewal, 73 j., wed. Noré, St-Antoniussk. — Francisca Vanderschueren, 64 j., wed. Dielman, Twaelfkamerstr. — Karel Devos, 48 j., z. b., Heuvelp. — Karel Verheydezonne, 58 j., z. b., Nieuwland. Marie Van de Noodt, 50 j., wed. Van Wynsberg, Kortrykschep. — Francisus De Pauw, 60 j., brfdr., Vrouwestr. — Melanie Serrus, 48 j., z. b., kleine Bellevuestr.

24 kinderen onder de 8 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Genische Merkten.

Per hektoliter. 42 oktober. 49 oktober.
Witte tarwe 27 60 a — — 27 46 a — —

Roode id.	27 45 a — —	27 45 a — —
Rogge	45 64 a — —	45 53 a — —
Geerst	45 50 a — —	42 80 a — —
Boekweit	45 — a — —	46 64 a — —
Haver	40 74 a — —	40 61 a — —
Aerdappelen, 100 k.	8 25 a — —	9 30 a — —
Boter, per kilo.	2 26 a 2 54	2 27 a 2 50
Eijeren, de 26	1 81 a 2 8	1 90 a 1 91

BROODZETTING.

Van den 19 om in te gaen den 21 oktober.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild. fr. 0 42

1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild. " 0 53

1 Kilo rogge. " 0 20

KORTRYK.

Per hektoliter.	8 oktober	15 oktober.
Witte tarwe	21 66 a 29 52	22 — a 50 22
Roode tarwe	25 16 a 25 26	20 52 a 24 —
Rogge	45 66 a 16 86	17 66 a 15 52
Haver	8 — a 11 52	8 66 a 10 52
Boter per 1/2 kilo	1 54 a 1 40	1 50 a 1 45
Eijeren per 25	1 90 a 2 —	1 90 a 2 9
Aerdappels 100 kil.	8 — a 9 —	9 — a 9 50
Koolzaedolie 105 kil.	55 5 a 55 40	55 5 a 55 40
Lynolie, de 105 kil.	41 — a 41 5	41 5 a 41 10
Koolzaed, per hekt.	— a — —	— a — —
Lynzaed	— a — —	— a — —
Koolzaedkoek. 100 kil.	— a — —	— a — —
Lynkoeken	— a — —	— a — —

DENDERMONDE.

	8 oktober.	15 oktober.
Lynolie p. 157 l. fr.	89 79 a 90 70	91 60 a 92 52
Koolzaedolie	119 73 a — —	121 54 a 121 99
Kempolie	— a — —	— a — —
Lynkoek. 1215 kil.	272 41 a 290 25	299 52 a 508 59
Koolzaedkoeken	— a — —	— a — —
Kempkoeken	— a — —	— a — —
Lynzaed, p. hekt.	20 83 a 25 40	20 85 a 25 40
Koolzaed	— a — —	— a — —
Kempzaed	— a — —	— a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Haver per 100 kilos	20 60 a — —	20 40 a — —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a — —	— a — —
id. rogge 70 kil.	— a — —	— a — —
Inl. Tarwe 150 l.	28 41 a 54 47	28 56 a 54 47
Inl. rogge 150 l.	45 41 a 48 44	46 55 a 49 5

FOIREN EN JAERMERKTEN.

Foiren. — October.

1 Meehelen, 14 dagen. 10 Duffel, 8 dagen.
5 Veurne, 8 dagen. 18 Meenen, 9 dagen.

October. — Jaer-, Perden- en Veemerkten.

52 Dendermonde en Elver- 25 Haeltert, j. en p.
dinge, j. en p. 27 Isegem, j. en p.
25 Lokeren, Huysse en Pope- 29 Willebroeck, j. en p.
linge, j. en p. 30 Beveren (Waes) en Sotte-
24 Deynze, j. en p. gem, j. en p.

ANNONCEN.

VOORNAEMSTE VERKOOPINGEN

Van Roerende Goederen, welke te Gent van 22 tot 27 October 1860, zullen plaats hebben.

Woensdag 24 October 1860, op gewoone ure, in de herberg den Hulstenboom, buiten de Brugsche poort, Verkoop van Meubelaire voorwerpen en Herberggerief, door FERD. VERHULST.

HET LOKAEL DER

Goedkoop Vleeschhouwery,

Is geopent in de Goudstraat, 28.

Al wie goed en gezond versch vleesch wil hebben, zal er kunnen gediend geraken aen gematigde pryzen.

Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestr., n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maeken, dat er by hem te bekomen is 1ste kwaliteit RUND- en KALFVLEESCH aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

Verandering van Woonst.

Eenen welgekalanten Kruideniers-Winkel, Herberg en Broodbakkerij over te nemen, buiten de Antwerpsche poort, regt over de Statie van Antwerpen en nu digt by de nieuwe Statie van Eecloo, bewoond door DAMIEN AUGUSTE DE MAERE. Elk zeg het voords.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.